

LBRIS

We know
books

GEORGIANA
IORDACHE

Bonna,
Saniuta
Magică

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2023

Eva, Dominic și săniuța fermecată

Fulgi mari și mătăsoși se așterneau peste stratul de zăpadă bătătorit de zilele trecute.

Bătrâna iarnă își intrase bine în rol. Mai încercase fulguieli, dar pierduse bătălia, căci venise soarele cu razele lui calde și îi topise. Însă, de o săptămână începuse să ningă. Se așternuse strat pufos peste strat pufos.

- Eva, împreună cu fratele ei Dominic, își lipiseră fețișoarele mici și drăgălașe de geamul înghețat al mașinii. Priveau afară la peisajul de poveste.

De obicei erau tare agitați în mașină, uneori se și certau, spre supărarea părinților care încercau de fiecare dată să îi calmeze, să le explice că totul se poate rezolva cu vorbă bună.

De data aceasta, erau fascinați de dansul fulgilor care se legănau dolofani din cerul gri.

Era o plăcere hipnotică să privești cum ninge de frumos: încet, încet. Mai că auzai o melodie formată din clinchetele lor când se așterneau pe pământ:

Clic, clic, clic, clic!

Le plăcea zăpada și își doriseră foarte mult să vină vacanța ca să poată merge la bunici, să se distreze cu jocuri de iarnă.

— Am ajuns, mamă, am ajuns! strigă Dominic de fericire când mașina se opri în fața casei bunicilor.

— Îmbracă-te bine! Nu uita că afară este foarte frig! îi spuse mama cu vocea ei caldă.

Era atât de agitat încât nu mai nimerea să își pună nici căciula bine pe cap. Își trase geaca pe el, deschise portiera și fugi afară.

— Așteaptă-mă și pe mine! se plânse Eva! Vin și eu imediat!

Uof, Uof! lătră gros, Nero din pragul casei - dar când îi recunoscu pe prietenii lui, o luă la fugă să îi întâmpine.

Sări pe ei, îi linse... nu se mai înțelegea nimic. Era un amalgam de picioare lungi și negre de câine, amestecate cu mânute de copii, gecii, căciuli și fulare ce atârnav deja pe jos. Era o fericire de nedescris între cei trei.

— Nerooo, ha ha ha, Nerooo, nu mă mai linge! râdea fetița bucuroasă.

Nero era un câine de vânătoare, un Brac German mare, cu părul scurt, negru și lucios.

— Bine ați venit, dragii mei! se auzi o voce vioaie.

— Bunicoo! strigară copiii la vederea bunicii lor.

Alergară spre ea și o luă în brațe.

— O să stăm o săptămână întreagă aici la tine! spuse Eva entuziasmată.

— Mă bucur atât de mult... Mi-a fost foarte dor de voi! le spuse bunica strângându-i din nou în brațe. Acum trebuie să intrați în casă. V-ați udat hainele și o să răciți dacă nu vă uscați cât mai repede.

Înăuntru era cald și mirosea a mâncare delicioasă. Bradul strălucea în colț, împodobit cu zeci de beculețe și beteață argintie. Masa era frumos aranjată, iar pe fundal se auzeau colinde de iarnă.

Din bucătărie ieși bunicul, cu un șorț roșu și cu o tavă plină de bunătăți.

Așeză pe masă un pui rumenit la cuptor cu cartofi și cu multe alte legume sănătoase pentru copii. Făcuse pâine caldă, iar mirosul îi lăsa gura apă.

LBRIS

We know
books

— Pofțiți la masă, dragii mei copii! le spuse acesta după ce îi îmbrățișă și îi pupă pe toți.

Bunicului îi plăcea să îi răsfățe și să le gătească preparate gustoase.

Se așezară cu toții la masă începând să guste din mâncarea aburindă.

Afară se auzi un scheunat urmat de zgârieturi la ușă. Era Nero care implora în casă. Îi atârna zăpadă înghețată de blăniță. Dârdăia din cap până în picioare de frig.

Îl pofțiră și pe el în casă și își continuară liniștiți masa.

După plecarea părinților, primele zile au trecut rapid. Așa zboară timpul când te distrezi.

După calmul de dinainte, venise vânt puternic, cu ninsoare abundentă. Fusesse furtună afară, dar copiii făcuseră tot felul de activități cu bunicii lor.

Își petrecuseră zilele în casă din cauza vremii urâte, dar nu se plictisiseră. Eva gătise cu bunica plăcinte și o ajutase mereu prin bucătărie, iar Dominic se uitase cu bunicul la documentare despre animale. Când nu petreceau timp cu ei, se jucau împreună în camera lor, unde aveau o mulțime de jucării.

Surprinzător era faptul că nu se mai certaseră deloc... Cel mai probabil spiritul Crăciunului făcea minuni.

Se urcaseră în pod și găsiseră fotografiile, jucării de când era mama lor mică, cortul unchiului lor, mingi și tot felul de alte lucruri interesante.

Să nu uităm că în restul timpului s-au jucat cu Nero, care a rămas în casă la rugămintele copiilor.

De dimineață, Eva se ridică prima din pat și se uită pe fereastră!

— Uaaauu! reuși fetița să zică.

Afară, furtuna trecuse și lăsase în urmă un paradis.

Soarele strălucea, iar zăpada era așternută peste tot ca o plapumă pufoasă, de un alb imaculat. Totul scliffea.

— Vino, Domi! Să vezi și tu ce frumos este afară! Îi spuse Eva apropiindu-se de geam.

— luhuuu! strigă băiețelul. Să ne îmbrăcăm repede și să ieșim afară.

Se schimbă de pijamale rapid și coborârea să le spună bunicilor că erau pregătiți pentru a ieși afară.

Din bucătărie venea miros de ceai cu lămâie și de clătite proaspete.

— Bună dimineața! salutară copiii.

— Bunico, miroase atât de bine... spuse Eva și îi dădu un pupic. Nu vrem să mai plecăm de la voi. Ne place atât de mult... iar mama nu ne gătește așa bunătăți ca voi!

— Sunteți în vacanță și ne-am gândit să vă răsfățăm. Dar să știți că nu este sănătos să mâncați în fiecare zi clătite sau gogoși. Tocmai de aceea este important să vă

